

Пастирське послання (Пасха 2020)

«З Ним вели також двох інших, злочинців, щоб їх скарати на смерть. І як прийшли на місце, що зветься Череп, там розп'яли Його і злочинців, одного по правиці і другого по лівиці. Ісус сказав: «Отче, відпусти їм, не знають бо, що роблять.» (Лк 23, 32 – 34)

Деколи нам прийде на думку, що вистачило, якби Ісус сам це лише в думці сказав, і був би вислуханий. Але Він це сказав наголос і для нашого повчання, яке буде пронизувати всю нашу історію, щоби ми знали, як поводитися до наших ворогів. Ті, за яких Він просив у хвилині розп'яття, напевно не були Його друзі.

Відкритим залишається питання, чому Ісус просив відпущення і для тих, які знали, що роблять. Я переконаний, що така ситуація не могла бути. Якби вони дійсно знали, що роблять, кого розпинають на хресті, то їх поведінка була би зовсім інакша. Але не знали... І це був гріх, за який Ісус молився і просив свого Небесного Отця, щоби їм відпустив їх незнання.

Можемо запитатися, яка була причина того, що вони не знали? Чому не знали? Що їм перешкодило, щоби знали? Таж християнство не є доступне лише для вчених і розумних. Ісус прийшов для всіх, не лише для декотрих. Значить, невірство полягає в незнанні... а не знали, що роблять, бо їм в тому перешкодив гріх. Гріх їм затемнив розум. Але який гріх? Таж всі люди грішні! Найтяжчий гріх, з якого походять й інші гріхи, це свідомо і добровільна брехня. Гріх Адама і Єви оснований на брехні диявола. Вони тяжко згрішили, бо більше вірували йому ніж Богові. Кожний, хто бреше, стає його знарядям, походить з диявола. Бо він брехун і брехні батько. (Ів 8, 44) Тому найбільше бережіться брехунів. Основою попередніх режимів, які многі з нас зазнали, була одна величезна брехня, яка поневолила мільйони людей. І сьогодні брехню вважають приступнішою, природнішою і передусім легшою. І це є постійно знаком кламства і обману. Ніколи не підлягаймо ілюзії про легке життя, без намаги і клопотів. Воно таке не є. Кожний, хто захопиться такою ілюзією, в кінці переважно зазнає великий життєвий провал.

Значить, що ми повинні намагатися і молитися за пізнання... не лише за знання, за освіту, які нам дає школа. Це лише така допомога і не є необхідна для віри. Знання потрібне для праці, для того, щоби бути здібним щось зробити. Але і це має свої межі.

В сучасній критичній ситуації, яка захопила все людство, до якої ми видно попали перший раз в нашій історії, шукаймо, що нам Господь в такий спосіб хоче сказати, як нам поводитися і яке пізнання нам хоче дати. Виявляється, що вся техніка і всі технологічні методи нам тепер не є до вжитку. Все раз може скінчитися і виявитися непотрібним.

З новим розумінням приступаємо до слів Ісуса, які промовив до Марти: «Одно ж потрібно...» (Лк 10, 41) Відкриваємо в новому світлі і з новою глибиною смисл цих слів.

Для того, щоби це відкрити і знайти, треба, щоби наше пізнання серцем було чисте і ясне а також, щоби і наша совість була чиста і ясна. В часі пандемії пам'ятаймо на чистоту серця, думок і совісті. Також не забуваймо, що з любов'ю прийняте страждання і болі, напевно очистять погляд душі й серця і є запорукою вічного воскресіння.

Ми тепер закриті в наших кімнатах і квартирах а не знаємо, коли і як це закінчиться, ані як довго будемо змушені терпіти наслідки. Це не завжди просте а також на нас не чекає легка доба. Приймімо це як випробування послане нам Господом, щоби ми усвідомили собі, хто є Сотворитель, звідкіля ми прийшли, куда прямуємо і що для нас дійсно важливе. Використовуймо цю можливість і час, які нам понукуються. Є це рідкісна нагода приблизитися більше до Бога і тісніше приблизитися до своїх братів і сестер.

Не забуваймо, що Христос подолав гріх і смерть! Христос воскрес!

Молиться і благословляє

Владика Ладіслав Гучко
Апостольський екзарх